

Slovenski list

Izhaja vsak ponedeljek zjutraj

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III
Telefon št. 3487, interurban 3487
Rokopisi se ne vračajo

Posamezna št. 1 Din, mesečno, če se sprejema list v upravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. Celoletna naročnina 50 Din, polletna 25 Din, četrletna 13 Din. Inzerati po dogovoru

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6/III
Poštni ček. račun, Ljubljana 15.179
Telefon štev. 2549

Italijanske težave v severni Afriki

Pariz, 15. junija. m. Italijanska oblast nad Cirenaiko je kljub temu, da traja že skoro dvajset let, še vedno le nad najmanjšim delom zasigurana. Težkoče, na katere so Italijani na tem ozemlju, ki je trikrat večje kakor Italija, naleteli, so mnogo večje kakor težkoče, ki so jih morali premagati v sedaj podvrženem Tripolisu. Cirenaika je raztrgana in deloma gozdната gorska dežela, katero je tudi z napadalec, oboroženimi z bombami, težko osvojiti. V Tripolisu so bili domačini med seboj nesložni in politično neorganizirani. V Cirenaiki pa imajo organizacijo Senusov za seboj. Ker niso mogli domačinov podvreči z vojaško silo, so skušali Italijani pridobiti prebivalstvo s političnimi sredstvi. Po vojni so jim dovolili celo samoupravo s parlamentom v glavnem mestu Bengaziju. Fašistična vlada je samoupravo kot brezkoristno spet ukinila in je znova prešla k politiki močne roke. Medtem pa se je tudi fašistična vlada morala odločiti za pogajanja z voditeljem upornikov Omar el Muktarjem. Omar pa ni držal dogovorov in je znova začel napadati.

Tako se je morala Italija spustiti v boj na nož. Najpomembnejši general Italije, maršal Badoglio, je bil imenovan za guvernerja

severnoafriških kolonij in je ukazal generalu Grazianiju, ki je premagal uporne domačine v Tripolisu, naj upor v Cirenaiki zatne z vsemi silami. Njegova prva naloga je, ukreniti vse potrebno, da bo gospostvo nad podjarmljenimi rodovi resnično, ne pa samo navidezno. Ti rodovi so se na zunaj podvrgli italijanski nadoblasti, ker so Italijani njihove poglavarje z več ali manj visokimi plačami podkupili in domačinom pustili orožje. Ti navidezno podvrženi so podpirali upornike z orožjem in živili. Graziani je zato kmalu po svojem prihodu v Bengazij odredil oddajo orožja in je vsem, pri katerih bi se našlo orožje, zagrozil s smrtno kaznijo. Enaka kazen bo zadela tudi tiste, katerim bodo dokazali, da so v zvezi z uporniki. Do začetka maja je bilo aretiranih 178 domačinov, od teh je bilo obsojenih 30 na smrt, 47 pa na težko ječo. Glavarjem rodov so zagrozili, da jim bodo ukinili plače, če se ne bodo bolj aktivno udeleževali boja proti upornikom. Če vsa ta sredstva ne bi učinkovala, je Graziani sporazumno s svojo vlado odločen, da bo celokupno prebivalstvo Cirenaike, ki šteje 450.000 ljudi, preselil v Italijo. Da morajo prihajati v poštev taka sredstva, je najboljši dokaz, kao težak boj bijejo Itali-

jani v Cirenaiki. Italijanske čete obstoje skoro izključno iz eritrejskih Askarov in najetih Libijcev. Zdi se pa, da vsaj Libiji niso dovolj zanesljivi; pri nekaterih učinkuje religiozna agitacija Senusov, drugi se pa očitno boje nevarnosti in naporov vojne. Vendar vlada tudi tukaj skrajna strogost: kdor se da zapeljati k dezertaciji ali če gre celo k sovražniku, bo v bodoče občutil neizprosno strogost vojnih zakonov.

Ko so na ta način Italijani v lastnem taboru napravili red, so se z vso silo vrgli na »vlado noči«, kakor imenuje vlado Omarja el Muktarja. Skušali bodo v bodoče onemogočiti vse roparske pohode upornikov, odkrivati s poizvedovalnimi letali vsa zbiranja in jih zatreti s četami, oboroženimi z bombami. S temi sredstvi hoče general Graziani polagoma zlomiti odporno silo sovražnikov in deželo, ki je staremu Rimu dobavljala velik del žita, končno in resnično spraviti pod italijansko oblast.

S tem, da se Italija zadnji čas tako aktivno udejstvuje v evropski politiki, hoče prikriti svoje velike težkoče v severnoafriških kolonijah in obrniti pozornost javnosti drugam.

Novi nemški poslanik v Beogradu
Ulrich von Hassel.

Kongres Zveze obrtniških društev

Belgrad, 15. junija. u. Tukaj se je danes vršil deveti kongres Zveze obrtniških društev. Kongresu je predsedoval Krsta Ginović, v predsedstvu pa so bili zastopniki Hrvatov in Bolgarov, dočim niso bili izvoljeni v predsedstvo Slovenci. Zanimivo je dejstvo, da so se udeležili kongresa prvič zastopniki bolgarskih obrtnikov, in sicer Haritonov, tajnik bolgarskega obrtniškega društva, ter član osrednjega odbora bolgarske zveze obrtnikov Palekov. Bolgarska gosta sta bila prisrčno sprejeta. Zborovalci so odposlali pozdravne brzojavke Nj. V. kralju, predsedniku vlade in trgovinskemu ministru. Upravni odbor je podal pismo poročilo, ki je bilo soglasno sprejeto.

Na kongresu se je predvsem govorilo o gospodarski krizi naše države, nato pa o novem obrtniškem zakonu. Zanimivo je dejstvo, da so se pri tem podčrtavale zasluge Zveze obrtniških društev z revizijo socialne zakonodaje v smislu zahtev delodajalcev. V poročilu upravnega odbora se pravi, da je velika zasluga obrtniške zveze, da je prišlo do te socialne zakonodaje in da so vsa pripravljala dela v tem pravcu v končni fazi.

Kongres se je vršil dopoldne in popoldne. Nastopili so množični govorniki. Mnogo se je govorilo o obrtniškem zakonu, o zakonu o strokovnih šolah ter o zadevah obrtnikov sploh. Bile so končno sprejete resolucije kot rezultat teh govorov.

Kaj pripoveduje pilot Laluet

Pariz, 15. junija. AA. Na pariško letališče »Le Bourget« se je vrnil francoski letalec Laluet, ki je pred dnevi prepeljal v Romunijo sedanjega romunskega kralja. S pilotom Laluetom se je vrnil v Pariz ordonančni oficir kralja Karla kapetan Pop. Laluet je izjavil, da je bila vrnitev princa Karla v Romunijo organizirana od romunskega poslanstva v Parizu in od princem prijetelj. Princ Karel se je vkrcal na letalo v Münchenu.

Pariz, 15. junija. AA. Pilot Laluet je izjavil poročevalcu »Petit Journala« o poletu romunskega kralja Karla v Bukarešto to-le:

K meni je prišel prejšnji teden romunski kapetan Pop in dejal, da se nahaja v posebni misli v inozemstvu in da bi se rad vrnil v Romunijo z rezervatnimi dokumenti o obrambi države. Letalo je pristalo v Münchenu in tu se nam je pridružil neki adjutant, ki pa je bil v resnici princ Karol. Navidezni adjutant je prispel na letališče v avtomobilu, ki ga je sam krmaril. Imel je potni list na ime romunskega šoferja. Na letalo se je vkrcal, karž pilotu hrbet in je v takem položaju ostal ves čas poleta. V Aradea Mare je letalo pristalo. Tu se je pridružil kapetan Hristea, ki je izjavil, da je adjutant v resnici kralj Karel. Ker ni bilo bencina, je kapetan Hristea vzel kralja Karla na svoje letalo in odletel s kapetanom Popom vred v Bukarešto.

Dunajska vremenska napoved: Vroče, poletno vreme bo trajalo dalje. Verjetno je, da bodo tu in tam lokalne nevihte.

Nov Gandijev nasprotnik

London, 15. junija. m. Najvažnejše poročilo z indijskega »bojišča« je monsum (t. j. veter, ki ga povzroči razlika temperature na morju in suhem) prinesel hude nalive nad Bombay. Cesar ni zmogla angleška policija, da bi namreč končala Gandijev solni pohod, to se bo posrečilo monsumu. Zakaj v dežju pridobivanje soli ni mogoče. Svaradžisti so zato sedaj naperili svoj napad na nov cilj, na zganjarne in davkarje. Tabor prostovoljcev v Bandarju, ki je oddaljen 70 milj od Kalkute, je policija razgnala, pri čemur je bilo 30 svaradžistov aretiranih.

Kenworthy se je izrazil, da ne bo nihče bral Simonovega poročila. Vendar pa poročajo iz Indije, da knjigarne ne morejo zadovoljiti naročnikov na Simonovo poročilo in da morajo tisoči in tisoči čakati na prihodnje pošiljke iz Angleške. Mohamedanski krogi so s poročilom v splošnem zadovoljni. Mohamedanski voditelj Šaukat Ali je pripomnil, da je Simonova komisija na simpatičen način upo-

števala želje mohamedancev. Da bodo svaradžisti poročilo odklonili, je bilo že naprej pričakovati in njihova trditev, da je Simonova komisija Indijo zasramovala, ne preseneča. Resen znak pa je nasprotno, da so tudi liberalci in zmerni zelo razočarani. Tako piše liberalni list »Indian Daily Mail«, da se sir John Simon zelo moti, če misli, da bo v etapah izvedeni ustavni napredek zadovoljil indijsko ljudstvo. Prvi zvezek Simonovega poročila je že ubil drugi zvezek. Zastopnik lista »Daily Herald« v Bombay, Slcombe, je dobil iz svojih razgovorov z vodilnimi indijskimi trgovci pesimističen utis. On je mnenja, da poročilo precej težkoče na poti do dominijona in ne upošteva napak, ki jih je Anglija zagrešila v preteklosti. Odklonino stališče liberalcev in zmernih se pojasnjuje s tem, da je branje prvega zvezka povsod privedlo do prepričanja, da drugi zvezek nikakor ne bo priporočil takojšnje izpremembe Indije v dominijon.

Slabi izgledi za španske revolucionarje

Madrid, 15. junija. m. Republikanec Marcelino Domingo, kateremu vlada delj časa ni hotela dovoliti, da bi govoril v madridskem Ateneu, je končno le govoril. Vladi je le častiti, da je prišla do spoznanja, da so take vrste govori veliko bolj nevarni, če so prepovedani, kakor če so govorjeni. Nihče, ki je poslušal ta govor o ciljih in odgovornosti republikanskega gibanja, ni dobil vtisa, da bi bil govornik v stanu povzročiti vihar revolucije. Govor je bil v gotovi meri govorjen z dvignjenim kazalcem. Če je govornik izjavil,

da je španska monarhija podrtina, gotovo on ni bil prvi, ki je to izrekel. Čisto prav je imel, ko je zahteval, da mora med nasprotniki monarhije vladati disciplina. Eden najvažnejših predpogojev za revolucijo bi moral biti sporazum med republikanci in socialisti. Ampak socialisti za kaj takega zaenkrat nimajo nobenega veselja. Domingo je zahteval, da se morajo pristaši bivših republikanskih strank, ki so pripravljeni prestopiti v republikanski tabor, požuriti, da priznajo svojo novo barvo, da ne bo prepozno. Vsi politični krogi pa so

mnenja, da je ta trenutek že davno zamujen. Naravnost čudno pa učinkuje, če se na oni strani kot dokaz za nesposobnost monarhije ugotavlja, da ni bila v stanu najti zadovoljive rešitve katalonskega problema, na drugi strani pa zmerjajo Camba z izdajalcem, ker skuša doseči katalonske posebne cilje z monarhistično usmerjeno politiko. Skratka, kdor je zadnji čas poslušal revolucionarne govore v madridskem Ateneu, je prišel do prepričanja, da je za enkrat za uspeh revolucije v Španiji prav malo upanja.

Vlada je sklenila, da bo izvedla 5. decembra nove volitve za zakonodajno narodno skupščino. Grof Romanones pa je mnenja, da se volitve ne bi smele vršiti pred pomladjo prihodnjega leta. Obenem izjavlja, da ni prav razpisati najprej volitve za parlament in šele nato za občinske in provincijalne uprave. Vrstni red bi moral biti, kakor se je to prej vedno vršilo, obraten.

Španska vlada namerava, ko bodo izpiti na vseučilišču končani in bodo dijaki, ki so povzročili največ nemirov, izginili iz glavnega mesta, dovoliti popolno svobodo za javne politične prireditve.

Letalska prireditve v Zagrebu

Zagreb, 15. jun. p. Zagrebški Aeroklub je priredil danes na svojem aerodromu velik letalski miting, za katerega se lahko reče, da je dosegel zelo lep uspeh. Na aerodromu se je že od dveh zbirala velika množica ljudstva, katerih se je nabralo okoli 5000. Od zastopnikov oblasti so bili navzoči armadni poveljnik general Matić, divizijski general Daskalović, podban Stojanović, predsednik upravnega sodišča dr. Zoričić, uprava Aerokluba pa je bila zastopana po Prpiću in Bosniću.

Najprej se je dvignila skupina letal tipa »Breguet« in sicer trije aparati, ki so jih vodili poročnik Popović, podporočnik Teofilov in narednik Pavelić. Letala so pokazala skupinsko letanje in zračni defile. Vršila se je tekma za balonom, kar je predstavljalo izredno zanimiv del današnjega mitinga. Vršila se je tudi hitrostna tekma okoli Slemena, v kateri je zmagal narednik Pavelić.

Največje zanimanje pa je vladalo za akrobacije naših znanih izvrstnih pilotov, kapitana Šinđića in Rupčića. Zadržila sta že pri startu. Vsem gledalcem je zastal dih, ko je kapitan Šinđić izvajal svoje predrzne akrobacije. Vršil je razne loopinge, obračal je aparat okoli kril, izvajal renversment. Dvignil se je v višino preko 1000 m ter se spustil nato navpično navzdol, da so debili gledalci vtis, da letalo pada. Pri padanju se je obračal na vse strani. 50 m nad zemljo je izravnal aparat ter se ponovno skoraj navpično dvignil v zrak. Publika je navdušeno aplavdirala. Z nič manjšo spretnostjo se je producirala nato kapitan Rupčić, ki je izvajal prav iste drzne akrobacije. Navzoči se niso mogli odločiti, kateri od akrobatov je boljši.

Letala so vrgla nato slepe bombe, ki so eksplodirale z velikansko detonacijo ter so vse točno zadele cilj. Zadnja točka mitinga je bilo letanje občinstva na letalu zagrebskega Aerokluba. Prireditve se je končala v mraku.

Mussolinijevi metaleci bomb kažejo, kaj znajo. Na binkoštno redejo so se pri Rimu v navzočnosti kralja. Mussolinija in stotisočere množice vršile velike vaje italijanskih zračnih sil, pri katerih so nalašč v ta namen zgrajeno arabsko vas z bombami popolnoma porušili. (Od kdaj ima arabska vas cerkev s koničastim zvonikom?)

Romunška vlada pred parlamentom

Bukarešta, 15. junija. AA. Nova vlada se je predstavila poslanski zbornici. Predsednik ministrskega sveta Maniu je prečital kraljevski dekret, ki je z njim podaljšano zasedanje parlamenta. Nato je Maniu imel govor o povratku kralja Karla II., ki je prevzel vladarske posle. Govornik je poveljeval ta dogodek, ki je še temoblj pomemben, ker bo novi vladar ostal zvest ustavi ter parlamentarnemu sestavu in vodil mirno-ljubno politiko napram vsem narodom.

Grof Bethlen v Londonu

London, 15. junija. x. Madžarski ministrski predsednik, grof Bethlen je s svojo soprogom došel danes v London, kjer ostane tri dni. Jutri zvečer bo v madžarskem poslaništvu dine, katerega se bosta udeležila tudi MacDonald in Henderson. V torek bo grof Bethlen gost angleške vlade v prostorih poslanske zbornice, v sredo pa ga bo sprejel angleški kralj v buckinghamski palači. Angleški listi naglašajo danes, da je smatrati obisk madžarskega ministrskega predsednika v Londonu samo za čin vljudnosti ter da so vsa madžarska pričakovanja, da bi prišlo do pogajanj o reviziji trianonske mirovne pogodbe in reparacijskega vprašanja, neumestna. Dalje pa listi izjavljajo, da imajo Bethlenova gospodarskopolitična pogajanja glede izdaje madžarskega posojila več realnopolitičnega pomena.

Major Pabst zapustil Avstrijo

Dunaj, 15. junija. x. Major Pabst je danes dopoldne predložil dunajskemu deželnemu glavarju, to je županu Seitzu, rekurz proti odločitvi policijske direkcije, s katerim se odpravlja iz Avstrije. Ta njegov rekurz je bil odbit. Nato je izjavil Pabst, da hoče v takih razmerah čimprej zapustiti Avstrijo. Po kratkem posvetovanju se je s Pabstovim pristankom sklenilo, da ga pošljejo na letališče v Aspern, kamor sta ga spremljala dva policijska uradnika in kamor je prišla tudi Pabstova soproga, ki je bivala v Innsbrucku. Pabst in njegova soproga sta v spremstvu dveh policijskih uradnikov odletela v Benetke, kamor bosta dospela tekom večera.

Italijanski kralj v Turinu

Turin, 15. junija. AA. Semkaj je prispel italijanski kraljevski par, ki ju spremlja minister vojske Gazzera. Danes bodo v prisotnosti kralja in oblasti otvorili spomenik topničarstvu. Spomenik je zgrajen v obliki triumfalnega loka z alegoričnimi topničarskimi skupinami. Na slavnost so prispeli zastopniki topničarstva in strojnih pušk iz vse Italije. Mesto je v zastavah. Po ulicah vlada živahno vrvenje.

Po Segravovi nesreči

London, 15. junija. AA. Vsa javnost je še vedno pod vtisom nesreče, ki se je pripetila pri poskusu novega svetovnega rekorda za motorne čolne in ki je zahtevala življenje angleškega dirkača in rekorderja Segrava. Kraljevski par je poslal vdovi ponesrečenega sportnika sožalno brzojavko. Med drugimi je izrazil sožalje italijanski minister za letalstvo Balbo.

Strašna nesreča v kinu

28 otrok zgorelo.

Pariz, 15. junija. AA. Po poročilu iz Moskve je v nekem kinu v Harkovu izbruhnil požar. Predstavi je prisostvovalo 500 oseb. V plamenih je našlo smrt 28 otrok, 6 je bilo težje, 5 lahko ranjenih. V zvezi s to nesrečo je bilo odstavljenih več višjih uradnikov prosvetnega oddelka v Harkovu, ki jih smatrajo za posredne krivce te požarne nesreče.

Od siromašne modistke do bogate filmske igralk

Najzanimivejša žena ameriškega filma, Greta Garbo, je sama opisala svojo mladost in kako je prišla k filmu. Njeno pravo ime je Greta Louisa Gustafson in je bila hčerka siromašnih staršev. Ko je hodila še v ljudsko šolo, je izgubila očeta in mati je ostala sama s tremi neposkrbljenimi otroki, od katerih je bila Greta najmlajša. Ze zgodaj so morali otroci pomagati materi služiti kruh. Tudi Greta se ni sramovala dela. Svoji mlada leta opisuje Greta takole:

Dela nisem nikdar smatrala za sramoto in tudi se nisem sramovala siromaštva, s katerim je bila obdarovana naša družina. Dokler je živel oče, smo imeli vsaj dovolj jesti. Po njegovi nenadni smrti si pa v naši hiši komaj našel skorjo kruha. Moj starejši brat in sestra sta ravno dovršila šolo in dobila skromno službo, tako da smo za silo izhajali. Vsaka švedska krona nam je seveda prišla prav in zato sem tudi jaz skušala kaj zaslužiti čeprav sem hodila še v šolo. Stara sem bila 12 let, pa sem bila tako krepka, da mi je vsak prisodil 14 let. Neki brivec, ki je imel svoj salon v bližini našega stanovanja v Stockholmu, mi je prav rad dal priliko, da sem zaslužila par kron na teden. Šla sem v njegov salon in — mazala s milom gospode, ki so čakali na britje. To je bilo moje prvo plačano delo.

Ko sem medtem dokončevala šolo, sem neprestano iskala primerne stalne službe in sem obiskala razne trgovine v Stockholmu. Ponujala sem se za učenko ali za prodajalko. Po dolgem iskanju sem dobila službo pri trdnji Bergström in sicer v oddelku za žensko obleko. Zlagati sem morala obleko, ki so jo prodajalke kazale kupcem, nazaj v predale. In to delo sem vršila z navdušenjem. Čez nekaj dni sem bila premeščena v oddelke za žens-

75 letni jubilej katoliških rokodelcev

Ljubljana, 15. junija.

Jubilej Katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Ljubljani se je vzorno izvršil po določenem sporedu. Zjutraj ob 8 je v svoji pridigi presvetli škof dr. Gregor Rožman prelopo razpredel versko plat društvenega delovanja in želel društvu na istem mestu božjega blagoslova, na katerem je ob prvi društveni obletnici blagoslovil društveno zastavo oče rokodelske organizacije Kolping. Pri sv. maši, ki jo je opravi-
vil sam g. škof, je pel pomnožen društveni pevski zbor.

Ob 10 so člani in gostje dvorano v Rokodelskem domu popolnoma napolnili, tako da se je moglo slavnostno zborovanje točno začeti. Med udeleženci je bil preženi škof dr. G. Rožman, vseuč. prof. dr. A. Ušeničnik in dr. V. Korošec, svetnik dr. Levčnik, dr. V. Gregorič, društveni člani in razni zastopniki, med njimi zastopnik g. bana banski inspektor Lužar, Ivan Ogrin za TOI, dr. Likar za OUZO, glavar Narte Velikonja za akad. starešinstvo in Ljudski oder, prof. Ivan Dolenec za Prosvetno zvezo, ravnatelj Janko Jeglič za župansko zvezo, dekan Kete za Društvo rok. pomočnikov na Vrhniki, urednik Radešek za Stavbeno obrtno zadrugo, delegati društva rok. pomočnikov iz Novega mesta in Maribora.

Društveni predsednik kanonik Al. Stroj je otvoril zborovanje in predlagal udanostine brzojavke Nj. svetosti papežu. Nj. Vel. kralju in knezoškofu dr. A. B. Jegliču, ki so bile vse sprejete z bučnim aplavzom. Nato se je zahvalil g. banu inž. Sernecu, ki se je udeležil snodenje slavnostne predstave in tudi danes poslal, na zborovanje svojega zastopnika, ter iskreno po vrsti pozdravil vse zastopnike oblasti in organizacij, omenjajoč, da je številno zastopstvo in izredno velika udeležba pri zborovanju dokaz priznanja društvu za njegovo tiho delo in mu bo to tudi bodrilo za bodočnost. Omenjal je mimogrede, kako je društvo iz svoje tihe celice pošiljalo in še pošilja zrele delavne može v razne stanove. Iz njegove srede so izšli igralci Danilo, Verovšek, Bukčič, Nučič, Rasberger, operna pevec Kovač, Bajde in drugi. V društvenem imeniku se blešči ime umrlega tovarnarja Zah-

karja, obče spoštovanega podjetnika Avg. Martičiča, Rojine itd. Vsi ti uspehi so viden blagoslov tihega društvenega delovanja v preteklih letih.

G. vsenč. prof. dr. V. Korošec je v jedrnatem govoru orisal razmerje katoličanstva do rokodelstva. Prešel je od tisočletij pred Kristusom preko poganskega Rima, ki je smatral rokodelstvo za nevredno prostega državljana, pa tja preko delavnice v Nazaretu do današnjih dni. Prelepe besede so zagrabile poslušalce prav na dnu srca in bi bila velika škoda, če ne bi bilo predavanje natisnjeno.

Drugi govornik prof. dr. Rožič je poudarjal potrebo umetno-obrtnih šol, ki bi nam mogle preskrbeti vse, česar potrebujemo, in bi nas osvobodile tujega uvoza. S tem podrobnim delom je treba pomagati pri graditvi naše velike domovine.

Tudi njegov govor je bil sprejet z iskrenim priznanjem, nakar je prečital predsednik nekatere dole častitke in pozdrave, ki so jih poslali: prevz. knezoškof dr. A. B. Jeglič, pomočnik g. bana dr. Pirkmajer, gledališki režiser P. Rasberger, prof. dr. Ažman iz Novega mesta, Mladinski krožek s Kodeljvega itd.

Prvi je nato častital društvu škof dr. Rožman, primerjajoč društvo s seminarjem in laboratorijem na vseučiliščih. Kakor se tam vse podrobno preštudira in preizkusi, preden se izroči javnosti, tako se v podrobnem društvenem delu vse pretehta.

Ko so častitali društvu še zastopniki v imenu svojih organizacij, se je spomnil urednik Radešek še posebej društvenega predsednika in njegovega rojstnega dneva, ki ga obhaja prav danes. Navzoči so se pridružili častitki prav z iskrenim burnim aplavzom, nakar so pevec odpeli »Povsod Bogat in s tem zaključili zborovanje.

Popoldne se je vršila na vrtu Rokodelskega doma živahna zabava, poživljena s petjem in tamburanjem.

Tudi lepo vreme je po svoje pripomoglo, da se je izvršila vsa prireditev v najlepšem redu in v dobrem razpoloženju.

Prosvetni tabor Gorenjcev

Smartin pri Kranju, 15. junija.

Za smartinsko župnijo je bil včerajšnji dan velik, slovesen trenutek, velepomemben in veličasten, ko se je vršila vprico številnih slavnosti prisostvovalnih množic blagoslovitev ponesne in monumentalne stavbe Smartinskega doma. Tiho, vztrajno in požrtvovalno — le v blagor bližnjega — posvečeno delo je ta dan slavilo svoj trijumf nad tako velikim in dovršenim uspehom, kot se lahko upravičeno smatra gradnja stavbe. Smartinski dom, bodoče žarišče in središče vsega prosvetnega udejstvovanja, je danes pred nami v popolni dovršenosti, tako da vzbuja močeno vplise in občudovanje ter domače in prijazno vabi vsakogar, da posveti in žrtvuje svoj prosi čas, svoje sposobnosti delu v teh vabljivih prostorih.

Ze na predvečer tega za vso obsavsko okolico tako izrednega dne je zavladalo med zbrano množico slovesno razpoloženje, ko je kranjska godba v čast g. župniku Al. Šarcu, velikopoteznemu graditelju in zasnovatelju Smartinskega doma, priredila pred župniščem podoknico, ki je privabila velike hrume ljudstva in povzročila splošno navdušenje. V gledališki dvorani se je nato vršila uvodna slovesnost z zelo pestrim programom. Množica je popolnoma napolnila okraščeno in razsvetljeno dvorano, v prvi vrsti pa je bil g. župnik, odbor prosvetnega društva in več odličnikov iz Kranja. Nastopil je domač pevski zbor iz Smartna, ki je občutno zapel več narodnih pesmi. Vmesne točke je izpolnila kranjska godba. Glavni del večernega programa je bil govor ljubnika Prosvetne zveze g. Zora, ki je obrazložil pomen važnega dogodka, in v imenu društva sporočil g. župniku, da ga je društvo imenovalo za častnega člana, predsednik pa mu je izročil veliko, lepo diploma.

Včeraj dopoldne je bila v župni cerkvi ob

9 slovesna sv. maša, ki jo je služil g. kanonik dr. Klinar. On je imel tudi prav lepo zasnovan cerkven govor. Pri sv. maši sta pela združena kranjski in Smartinski moški zbor. Z zastavo Prosvetne zveze in z jeseniško godbo na čelu se je spreved po maši podal pred dom, kjer se je zunaj in v notranjosti izvršila slovesna blagoslovitev prostorov. Nato pa je g. župnik Šarc otvoril prosvetno zborovanje, se zahvalil vsem, ki so pomagali pri graditvi doma in utemeljili potrebo po tej stavbi. Glavni govornik zborovanja je bil bivši oblašni komisar g. dr. Marko Natlačen, ki je z jasno in odločno besedo razkril sliko naših socialnih potreb, teženj in kulturnih razmer, ki nas silijo k enotnemu energičnemu krščansko-prosvetnemu delu. Zborovalci so pazno sledili njegovim tehnim izvajanjem in z odobravanjem spreli njegov govor. Okrog 11 se je dopoldansko slavje zaključilo.

Popoldne se je po litanijah v dvorani vršil nastop in pevska tekma združenih zborov kranjskega pevskega okrožja. Zunaj pa se je nato razvila živahna ljudska zabava, ki so jo poživljale pevske in godbene točke. Slovesnost, ki se je končala z nastopom noči, bo vsled impozantnega vplisa gotovo vsem udeležencem ostala v nepozabnem spominu. Smartinski dom, ta simbol mladostne moči in podjetnosti, pa naj včasrsko služi programu in namenu, za katerega so ga farani z obema gospodoma na čelu določili in zgradili.

Družba „ILIRIJA“ Premog

Dunajska cesta št. 46 Drva

Telefon: 2820 Koks

Spomenik kralju Petru

Belgrad, 15. junija. u. Iz Sremske Mitrovice poročajo, da se je danes vršilo tamkaj na izredno slovesen način odkritje spomenika pokojnemu kralju Petru Velikemu Osvoboditelju. Tej svečanosti so prisostvovali zastopniki Nj. Vel. kralja, vseh civilnih oblasti, številno prebivalstvo iz Sremske Mitrovice in Srema sploh.

Vsesokolski zlet

Belgrad, 15. junija. u. Na sokolskem zletišču so danes nastopile vojaške enote iz vseh krajev naše države. Dočim se se včeraj vršile tekme v lahki atletiki, so bile danes na dnevnem redu proste vaje. Današnji dan je bil eden najpomembnejših za časa sokolskega zleta. Ta manifestacija jugoslovanske misli je tako sijajno uspela, da je zadivila tisoče in tisoče gledalcev, ki so bili zbrani na današnjih prireditvah. Vajam vojaškega sokolstva sta prisostvovali Nj. Vel. kralj in kraljica, celokupni diplomatski zbor in deset-tisoča množica.

Diven je bil pogled na krepko našo armado in na njeno vzorno disciplino. Ogromno odobravanje in navdušenje, ki je sledilo vsaki vaji, je bilo dokaz prijateljstva in velikih simpatij ter iskrenega zadovoljstva nad nastopom naše hkrabre vojske. Ko sta se na zletišču pojavila Nj. Vel. kralj in kraljica, je vojaška godba zaigrala himno, nakar so istotako sledile navdušene manifestacije kraljevski rodbini s strani tisočglave množice.

Na včerajšnjih tekmah vojaštva je kraljevo nagrado dobil topničarski podporočnik Miloš Pavičević, ki je elegantno skočil 165 cm visoko. V skoku v daljavo pa se je odlikoval Viljem Cančar, ki je skočil 6 m daleč. V metanju krogle 7.25 kg pa je prvo mesto zavzel istotako Miloš Pavičević, topničarski podporočnik. Zelo lepe rezultate so dale tudi tekme podčastnikov. Vojni minister Stevan Hadžić, ki je prisostvoval tekmam, je lastnoročno izročil zmagovalcu darilo vojnega ministrstva.

Gozdni požar

Maribor, 15. junija.

Gozdni požar je izbruhnil danes popoldne na desnem bregu Drave nasproti Mariborskega otoka. Požar je zavzel precejšnje dimenzije. Na mesto požara so prispeli mariborski gasilci ter ogniegasci iz okolice, ki se jim je posrečilo požar omejiti.

Strašna nesreča

Zagreb, 15. junija. p. Danes popoldne ob 4 se je pripetila strahovita tramvajska nesreča. Na križišču lica in Frankopanske ulice je padel s kolesa pod tramvaj delavec. Prišel je pod kolesa ter dobil strašne rane na glavi. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer so dognali, da ima starine rane na zadnjem delu glave in pa na zrcenjem žilov. Ilgoolvili so, da gre za Vekoslava Turka, doma iz vasi Kroja iz čobarske občine.

Ogromna tajna pivovarna v Chicagu

V Ameriki, deželi prohibicije, je vse mogoče. Mogoče je celo, da sredi vcelesta obstoja ogromna tajna pivovarna. Tako pivovarno je čikaška policija odkrila v noči na petek. Policija je tedne in tedne poizvedovala in lano nadzorovala zločinskega kralja Caponeja in njegov glavni štab v hotelu Lexingtonu. Na ta način je prišla na sled tajni pivovarni. Velika četa tajnih policistov je vdrla v četrek zvečer v to pivovarno, še prej pa je morala razšrečiti več jeklenih oklopnih vrat. Notri so našli zalogo 2000 hektolitrov že zrelega piva in pa 6000 hektolitrov v kipečem stanju. To je največja množina piva, ki jo kdaj odkrili v Chicagu. Čikaška policija se tega svojega odkritja zelo veseli, ker upa, da bo mogla na ta način spraviti Caponeja iz hotela Lexingtona v kak drug hotel.

ske klobuke. Tu sem dobila še lepšo nalogo. Nisem samo pospravljala, marveč sem tudi pomagala pri aranžiranju klobukov. Če je bilo treba kak klobuk pomeriti, so ga posadili na mojo glavo. Bila sem ponosna na to in sem si domišljala, da je ta moja služba zelo važna. Vsako soboto sem prinesla domov deset kron. Tedaj je prišel v naš oddelke šef reklame tvrdke Bergström.

Izšli bomo nov katalog klobukov,« je dejal in prosil načelnice našega oddelka, naj mu pokaže najnovejše modele. Načelnica je bila starejša dama. Rada bi, da bi klobuki lepše učinkovali. Poklicala me je in mi zaporedoma posadila več klobukov na glavo. Zdi se, da je bil šef reklame zadovoljen, ker je dejal: »Prinesli bomo slike teh klobukov v našem katalogu, da bodo pa lepše izgledali, bomo deklico fotografirali s posameznimi modeli na glavi.« — Tako je prišlo do tega, da je imel katalog tvrdke Bergström na mnogih straneh moje slike. In najlepši klobuki so bili na moji glavi... To je bilo leta 1921. Odslej nisem več sodelovala samo pri aranžiranju klobukov, marveč so me uporabljali tudi kot prodajalko. Prodajala sem klobuke z velikim veseljem in zdelo se je, da so bili odjemalci zadovoljni z menoj. Posebno sem bila navdušena, ko sem morala srečati znanim stockholmskim igralkam. Čudila sem se jim in jih globoko spoštovala, čeprav nisem še nikdar bila v gledališču, ker ni sem mogla kupiti vtiskov. Večkrat sem pa morala iti v garderobe igralk in sem jih morala čakati pred vhom v gledališče. Gledališče je postalo zame nekaj čarobnega in romantičnega.

Nekoč je prišel šef reklame zopet v naš oddelke. Topot je pripeljal s seboj ljubeznivega gospoda, nekega kapitana Kinga, ki nas je žudno ogledoval. Prvi hip nismo vedele, kaj to pomeni, pozneje smo pa zvedele, da se kapitan bavi s snemanjem reklamnih filmov in da se bo v naši trgovini posnel film, ki naj bi pokazal, da se v trgovini

Bergström vsaka dama lahko obleče od glave do pete. Glava — to je bil naš oddelke. Kapitan King je neprestano govoril s šefom reklame in si zabeleževal. »Spominim se,« je dejal šef reklame, »da imamo nameščenko, katero smo že fotografirali za naš katalog. Morda bi jo lahko uporabili tudi za film.« Srce mi je začelo živahneje biti, ko sem to slišala, a ko me je šef reklame poklical k sebi, sem se skoro onesvestila. Kapitan me je nekaj časa ogledoval, nato pa rekel: »Zelo mi je žal, ali manekeno za klobuke bo igrala v filmu naša glavna igralka Olga Andreson.« Lahko si mislite, kako sem bila razočarana.

Presenečenje je prišlo zopet čez nekaj dni. Poklicali so me, da sodelujem pri filmu. Mogoče je naš šef reklame vztrajal na tem, da me na vsak način zapošli, morda pa se je kapitan premislil. Skratka — poskusno snemanje je bilo v redu. Kapitan je zopet začel ugovarjati, da sem previsoka in da imam predebelo lice. Zato sem se morala smejati in se truditi, da sem izgledala komično. Kapitan je bil končno zadovoljen z menoj in dobila sem vlogo manekene za klobuke. Tako sem igrala svojo prvo vlogo v reklamnem filmu. V naslednjem reklamnem filmu sem zopet dobila vlogo. Leta 1922. me je kapitan hotel angažirati za glavno vlogo nekega industrijskega filma, ki bi se imel snemati v Oerebou. Morala bi za nekaj časa iz Stockholma, pa mi šef ni dovolil dopusta. Morda je previsoko cenil moj modistovski talent. Težkega srca sem se odrekla filmu in ostala prodajalka pri Bergströmu. Čuden slučaj pa je bil kljub temu povod moje filmske kariere.

Ko sem se nekega večera vračala iz trgovine domov, sem se ustavila pri izlozbi neke trgovine s čevlji. Stopila sem bližje in se čudila modnim čevljem. Tedaj se je izlozbi približal neki mož in me natančno ogledoval. Ko sem se obrnila, me je

hotel nagovoriti, bila sem pa tako ogorčena radi te »predznostit, da sem se obrnila in odšla dalje. Lahko si mislite moje začudenje, ko je naslednji dan prišel isti gospod v naš oddelke za klobuke. Topot je bil v spremstvu dveh igralk, katere sem poznala. Vprašala sem, kdo je ta gospod. Zvedela sem, da je filmski režiser Erick E. Petschler. Sedaj sem bila tudi jaz razočarana. Zakaj na ulici me je hotel nagovoriti, v trgovini pa ne... Ugodne prilike pa nisem hotela izgubiti. Povedala sem igralkami, da me je Petschler ogledoval na ulici in da me morda hoče angažirati za film. Odgovorile sta mi, da Petschler res išče igralko za svoj prihodnji film in da mu jaz ugovarjam, da si pa ne upa radi ene vloge pokvariti stalne eksistence. Tedaj sem se nenadoma odločila. Poklicala sem po telefonu Petschlerja in ga vprašala, če bi me hotel angažirati. Pozval me je v svojo pisarno in mi predlagal, naj svoj letni dopust izkoristim za film, s čemur sem bila seveda zadovoljna. Priprave pa so trajale predolgo in tako sem se morala odločiti: ali ostanim pri Bergströmu ali nastopim v filmu. Odločila sem se za drugo, pustila službo in odigrala v Petschlerjevem filmu vlogo kupovalke. To baš ni bil umetniški začetek, pa je bila stvar še huja, ker nisem mogla dobiti nadaljnega angažmana. Nazaj k Bergströmu nisem hotela, marveč sem sama pri sebi govorila: »Ti moraš postati igralka! Moje sanje so se morale na vsak način uresničiti.

In res! Kmalu se mi je posrečilo pregovoriti dramatičnega učitelja Francka Euwalla, da je preizkusil moje igralske sposobnosti. On je to storil in me sprejel v svojo gledališko šolo, iz katere sem pozneje prišla na pozornico, ko mi je nedolgo potem dal prvo umetniško vlogo v filmu »Gösta Berling«. Čeprav sem v življenju mnogo dosegla, vendar pa pogosto z žalostjo in hrepenenjem mislim na tiste čase, ko sem bila mala srečna modistinja!

Dvajset tisoč milj pod morjem

spisal
JULES VERNE.

1. poglavje.
Plavajoča čer.

Čudovit dogodek, ki si ga nihče ni mogel razlagati, je v letu 1866. razburil ljudi po vsem svetu ter je gotovo ostal vsem v spominu. Posebno razburjeni so bili pomorščaki. Veletrgovci, ladjedelci in posestniki brodov, kapitani tako trgovskih kakor bojnih ladij, oficirji vojne mornarice evropske in ameriške, in seveda tudi vlade vseh držav — vsi pa so se pečali s to izvanredno zadevo.

Stvar je bila ta, da so nekaj časa sem mnoge ladje na visokem morju zapazale nekaj ogromnega: dolg, vreteno podoben predmet, ki se je včasih svetil. Pomorščaki so trdili, da je zagonetna stvar bila daljša od kita in da je tudi veliko hitrejša plula.

Zapiski, ki so jih beležili kapitani v ladijski dnevnik, so se precej natančno vjemali tako glede oblike in obrisov zagonetnega stvora kakor glede njegove velike hitrosti, ki se ni dala oceniti, pa neverjetno velike sposobnosti kroženja in kretanja, ki je izgledalo, kakor da izhaja od živega bitja. Če je to bila žival iz razreda cetacej ali kitov, potem je presegala dimenzije vseh živali, ki jih je znanost do tlej klasificirala. Niti Cuvier niti Lacépède ali Dumeril ali Quatrefages ne bi bili priznali obstoja takega velikana, razun če bi ga bili videli v lastnimi očmi.

Če se je vzela povprečna mera opazovanj, potem je to čudovišče, ki so mu nekateri pripisovali dolžino 200 čevljev, drugi pa, ki so brez dvoma pretiravali, 1000 čevljev, vsekakor bilo večje nego katerakoli pošast, ki je kdaj živela v morskih vodah — če je sploh eksistirala.

Eksistirala pa je — to dejstvo se ni dalo več tajiti! In če vpoštevamo nagnjenje, ki človeške moškega nagiba k vsemu čudovitemu, bomo razumeli razburjenje, ki ga je ta nadnaravna prikazen po vsem svetu povzročila. Nihče se ni upal označiti zadevo kot bajko.

20. julija 1866 je parnik »Governor Higginson« od paroplovne družbe »Kalkutta in Bumach« kretajočega se velikana srečal pet milj od avstralske obali. Kapitan Baker je izpočetka mislil, da ima pred seboj neznano čer. Bil je že na tem, da določi širino in dolžino po Greenwichu, kjer se je nahajala — ko sta naenkrat z neznanskim švistom in žvižgom iz-

bruhanila iz »čeri« dva 150 čevljev visoka vodena stebra. Pomorščaki niso zdaj vedeli, ali imajo opraviti z geyzirom, ki je bruhal iz podvodnega ognjenika, ali pa z dotlej neznanim vodnim sesavcem, ki je metal iz sebe vodna stebra, pomešana z zrakom in paro.

Isti dogodek je opazoval 23. julija istega leta v vodah Tihega oceana »Christobal Colon« od »Zapadnoindijske in Pacifiške parobrodne družbe«. To je pomenilo, da se je ta ogromni eksemplar družine kitov kretal s čudovito brzino, kajti »Governor Higginson« in »Christobal Colon« sta v presledku treh dni opazila na dveh točkah zemljevida, kista bili razdaljeni druga od druge nad 700 morskih milj.

Štirinajst dni zatem sta »Helvetia« od »Compagnie Nationale« in »Shannon« od »Royal-Mail-družbe«, ki sta pluli krov proti krovu v tem med Združenimi državami in Evropo ležečem delu Atlantskega oceana, 2000 milj daleč od gori omenjene točke, druga drugi signalizirali, da sta videli pošast med 42° 15' severne širine in 60° 25' zapadne dolžine po Greenwiskem meridianu. Na podlagi tega opazovanja, napravljenega istočasno od dveh nasprotnih strani, so prišli do zaključka, da znaša dolžina sesavca minimalno 350 angleških čevljev ali 160 metrov, ker sta namreč obe ladji bili krajši od živali, dasi je vsaka od njiju merila 100 metrov od prednjega do zadnjega števna. Znano pa je, da v vodah Aleutinskih otokov, kjer se nahajajo največji kiti, celo v bližini Kulammoka in Umgullija niso še nikoli vlovili živali, ki bi imela več ko 65 metrov.

Komaj sta dospeli v Evropo te dve poročili drugo za drugim, so že sledile nove vesti in sicer s krova transatlantskega parnika »Pereira«. Potem je prišlo poročilo, da je »Aetna« od »Immanske linije« z morskim velikanom trčila skupaj, o čemer so napisali protokol častniki francoske fregate »Normandie«. Na krovu angleške bojne ladje »Lord Clyde« je štab kommodora FitzJamesa tudi napravil zelo natančen zapisnik o svojem srečanju s čudoviščem. Vsa ta potrdila tega izvanrednega pojava so javnost silno razburila. V deželah, kjer se ljudstvo bolj nagiba k šalam, so brili burke iz čudežnega pojava, toda v Angliji, Ameriki in Nemčiji, kjer prevladujeta resnoba in praktičen smisel, so se s pojavom bavili z učenjaško temeljitostjo.

Povsod v velikih središčih trgovine in prometa je pošast prišla v modo. Opevali so jo v kavarnah, napadali v časopisih, predstavljali na pozornicah. Novinarji so si izmišljali o njej najbriljantnejše race in objavljali najbolj fantastične podobe. Ponatiskovali so celo poročila o sličnih dogodivščinah: mnenja

Aristotela in Plinija, ki sta v take pošasti verovala, potem norveške pripovedke škofa Pontoppidana, beležke Pavla Eggede-ja in končno poročila Harringtonova, o katerem smemo pač predpostavljati, da je bil v dobri veri, ko je trdil, da je leta 1857. na krovu »Castillana« videl oni orjaški eksemplar kače, v katero je verovalo človeštvo do najnovejšega veka.

Zdaj je izbruhnila polemika brez konca in kraja med onimi, ki so ta pojav imeli za resničen, in med velikim tropom nevernih Tomažev; prepirali so se v učenjaških zavodih in v znanstvenih publikacijah. »Vprašanje orjaške pošasti« je razplamtevalo vse duhove. Resni časniki, ki delajo iz znanstvenega nagiba, so se nahajali v ljuti borbi s pisarji, ki z duhom trgujejo, in na obeh straneh so se prelivali potoki črnila. Nekateri so pa tudi izgubili nekaj krvi v dvobojih, ki so si jih napovedovali, ker so se čutili užaljene po svojih nasprotnikih, ki so obstoj čudovišča priznavali ali zanikovali.

Pol leta se je ta borba vodila, ne da bi mogla ta ali ona stran reči, da je zmagala. Globoko učenim razpravam Brazilskega Geografskega Instituta, kraljeve Akademije Znanosti v Berlinu, Velikobritanske družbe, Smithsonovega Instituta v Washingtonu, člankom v »Indian Archipelago«, v »Cosmosu«, abbéja Moigno, v »Mitteilungh« Petermanna itd., je odgovarjal mali tisk z bombami svojih več ali menj duhovitih protirazlogov in smešnic. Najbolj vneti zagovorniki napredka človeškega duha in zahleti sovražniki babjeverstva, ki se večinoma najdejo v redakcijah provincijalnih listov, so rotili svoje sodbne, naj za božjo voljo ne verujejo v obstoj velikanov-osmonožcev, morskih kač, devic in podobnih izrodov prismojenih mornariških možganov. Končno je glavni sotrudnik nekega francoskega satiričnega žurnala, katerega se je bal ves svet, pod psevdonomom Hippolyt prizadjal morski pošasti zadnji udarec, tako da je med gromovitim smehom velike množice nejevernikov popolnoma izginila s površja. Časni-karska duhovitost je zmagala nad resnobo onih, ki so se bili z učenjaško vestnostjo lotili preiskave pojava, v katerega resničnost po tolikih opazovanjih niso mogli dvomiti.

V prvih mesecih leta 1867. se je zdelo, da je vprašanje za vedno pokopano in da se ne bo nikoli več pojavilo. Kar so se iznenadoma pojavila nova dejstva in sicer take narave, da zdaj ni več šlo za rešitev kakšnega znanstvenega problema, ampak za resnično in resno nevarnost, pred katero se je bilo treba zavarovati. Vprašanje je dobilo čisto drugo lice. Pošast je postala otočič, otrov, čer, pa plavajoča čer, katere lega se ni dala določiti.

Ljudska knjižnica iz založništva Jugoslovanske knjigarnice v Ljubljani: 25. zvezek: Haggard, Hči cesarja Montezuma, 32. Din. — 27. zvezek: Pregej, Otrci solunca, 24. Din. — 28. zvezek: Haggard, Kleopatra, 28. Din. — 40. Din. — 29. zvezek: Savinšek, Izpod golice, 30. Din. — 30. zvezek: Steniewicz, Na polju slave, 28. Din. — 31. zvezek: Conan Doyle, Izgubljeni svet (The Lost World), 24. Din. — 32. Din.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

priporoča sledeče praktične knjige:

SOFER IN SAMOVZAC. Priročna knjiga o konstrukciji, delovanju, stregi in vodstvu modernega avtomobila. Spisal inž. Josip Stolla. Vezano 140 Din.

RADIO. Osnovni pojmi iz radiotehnike, pojasnjeno s 214 slikami. Spisal prof. Leopold Andree. 60 Din, poltrdo 65 Din, v platno vezano 76 Din.

PRAKTICNI SADRŽAJ. Zbirka najvažnejših sadržajskih naukov, pojasnjena s 24 barvanimi prilogi in 92 slikami v besedilu. Spisal M. Humek. Vezano 80 Din.

BRESKEV IN MARELICA. Navodilo, kako ju vzgajamo in oskrbuje, pojasnjeno s 22 slikami in 2 barvnimi prilogi. Spisal M. Humek. 12 Din.

NAS PANJ. Opis in praktičen navod, kako naj čebelarimo v njem. Po lastnih izkušnjah za slovenske čebelarje priredil Anton Znidaršič. Pojasnjeno s 107 slikami v besedilu. 35 Din, vezano 40 Din.

ZEL IN PLEVEL. Kako se zdraviti z naravnimi sredstvi. Solnce, zrak, zemlja, voda in rastline so prva zdravila sveta. Sestavil F. Magister. 60 Din, v platno vezano 75 Din.

Najnovejši katalog brezplačno na razpolago.

Špecerijsko in kolonijalno blago, umetna gnojila, cement itd. itd.

dobavljaja

Gospodarska zveza v Ljubljani

Najvarnejše in najboljše naložite denar pri

Ljudski posojilnici v Celju

registr. zadrugi z neomejeno zavezo v Celju, v novi lastni palači na vogalu Kralja Petra ceste in Vodnikovih ulic

Stanje hranilnih vlog nad Din 85.000.000.— Obrestna mera najugodnejša. — Za hranilne vloge jamči polov rezerv in hiš nad 3000 članov posetnikov z vsem svojim premoženjem. —

Posojila na vknjižbo, poroštvo ter zastavo pod najugodnejšimi pogoji.

Vlagatelji pri ljudski posojilnici v Celju ne plačajo nobenega rentnega davka

Spodnještajerska ljudska posojilnica

Registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Mariboru

OBREŠTUJE VLOGE PO NAJVIŠJI OBREŠTINI MERI TER NE ODTEGUJE VLAGATELJEM RENTNEGA DAVKA

Sprejema vloge - Daje posojila - Izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle

Inserirajte

v

Slov. listu!

Edini slovenski zavod brez tujega kapitala je Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani, Dunajska cesta 17

Sprejema v zavarovanje:

1. Proti požaru: a) raznovrstne izdelane stavbe kakor tudi stavbe med časom gradbe. b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako; c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove in steklo proti razpokam in prelomu.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

Umrla je naša mati, gospa

Ana pl. Tornago

K večnemu počitku jo spremimo v torek, dne 17. junija ob 16 od njenega doma na Poljanski cesti.

Svete maše zadušnice se bodo brale v sredo, dne 18. junija ob 7 zjutraj v cerkvi sv. Petra.

Ljubljana, dne 15. junija 1930.

Rodbina TORNAGO.

Namesto posebnega obvestila. Mesni pogrebni zavod v Ljubljani.

Zadružna gospodarska banka d. d. v Ljubljani

Brzjavlj: Gospobanka Miklošičeva cesta 10.
Telefon števil. 2057, 2470, 2979.

Podružnice: Bled, Celje, Djakovo, Kočevje, Kranj, Maribor, Novisad, Sombor, Split, Šibenik.

Kapital in rezerve skupno nad Din 16.000.000.—, vloge nad Din 480.000.000.—
Izvršuje vse vrste bančnih poslov po najugodnejših pogojih.